

[Aase Olesen]

som de gør, og at de vil blive en integreret del af den samlede alkoholpolitik.

Så spørger hr. Tinning, om det, vi foreslår vedrørende alkohol- og narkotikarådets opgave, betyder, at der skal flere penge til udvalget. Det kan jeg ikke svare på i dag, men vi skal jo have et møde med alkohol- og narkotikarådet, og da kan vi passende spørge dem, om de kan klare disse opgaver. Der er i hvert fald én ting, jeg synes vi godt kan bede om, og det er en vis omprioritering af alkohol- og narkotikarådets arbejde. Jeg tror i øvrigt, den er på vej, men vi har jo oplevet, at når forskellige mennesker kom frem med forskningsresultater, der sagde noget om, at der var fare på færde med hensyn til danskernes alkoholforbrug, så var nogle af de første, der reagerede, folk fra alkohol- og narkotikarådet, der sagde: det passer ikke, der er ikke sket nogen ændring, der er ikke sket nogen stigning i antallet af skrumpelveve, der er ikke sket nogen ændring i antallet af syge bugspytkirtler, og hvad ved jeg.

Jeg mener ikke, det er det, vi har alkohol- og narkotikarådet til her i landet. Jeg tror nu også, at der med reorganiseringen er sket en forandring, men det kan vi få noget at vide om, når vi skal holde vores møde med dem.

Så nævner hr. Tinning, at det med alternativ til straf måske ikke er det allerbedste. Jeg giver ham ganske ret i, at behandling ikke kan gennemføres, uden at man er motiveret, men det, at man ikke har lyst til at komme i fængsel, er da formentlig også en motivation, og så kunne man jo forestille sig, at man under behandlingen fandt ud af, at det var en god idé at fortsætte den.

Hr. Tinning ville godt vide, hvad det var, vi forestillede os med annoncerne. Jeg har været inde på det problem, at bryggerier og andre fabrikanter af spiritus specielt retter deres interesse mod grupper, der, om jeg så må sige, er et godt marked. Jeg kan godt nævne et eksempel, som jeg synes er et af de værste, jeg har set. Det var en annonce med teksten: »Sherry, mens du venter« og så med billedet af en gravid. Det synes jeg simpelt hen er forbryderisk, når man ved, hvordan alkohol skader den ufødte.

Jeg blev ikke helt klar over, hvad VS mente om det med, om bjerne skal følge pristallet eller ej, men det kan jeg jo læse mig til, når jeg får læst referatet, og pakkelsen greb jeg nok heller ikke helt i farten, men jeg

tror, vi kan se på det, når vi har set, hvad det egentlig var, der blev sagt.

Jeg er enig i, at hævnning af priser formentlig ikke vil påvirke den, der er ude i et misbrug, og jeg er enig med indenrigsministeren om – som der står i hendes rapport om de økonomiske konsekvenser af alkoholforbrug – at det, man skal interessere sig for, er rekrutteringen til misbrugsrækkerne.

Hr. Arne Bjerregaard sagde, at man for ham godt kunne tage cigaretterne med, når vi talte om styring af reklamerne. Jeg kan trøste hr. Arne Bjerregaard med, at han får lejlighed til at tage stilling til dette, idet der foreligger et forslag fra det radikale venstre om sikring af røgfri miljøer, der også har et punkt med om cigaretreklamer.

Så sagde hr. Dohrmann, at man kører spritkørsel ved et uheld, og at man ikke kan sige, at fordi man kører spritkørsel, er man alkoholiker. Man er måske ikke alkoholiker i traditionel forstand, men jeg mener, man er misbruger, hvis man tror, at alkoholindtagelse og bilkørsel kan forenes. Det er ikke undskyldeligt, og det er en fejlfunktion i samfundet, at folk tror, de kan drikke samtidig med, at de skal køre, og derfor er vi nødt til at tage fat i det.

Jeg vil sige om oplysning: vi skal anvende de midler, vi har, og ikke mindst de medier, vi har. Jeg tror, vi kunne få meget mere ud af oplysning, hvis vi ville anvende radio og TV på samme måde som Rådet for Større Færdselssikkerhed.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Det er tre helt små ting: alkohol- og narkotikarådets arbejde og eventuelt penge til det synes jeg det er rigtigt at snakke om på det møde, vi skal have, og dér synes jeg egentlig også, det vil være rigtigt at vende den kritik af funktionen, i stedet for at vi står her og diskuterer det, så det vil jeg lade være med.

Motivationen: det, jeg sagde om det, var bare, at jeg tror ikke så meget på en motivation, som handler om, at nu går jeg i behandling for at undgå at komme i fængsel. Jeg tror, at en behandling, hvis den skal have mulighed for at være succesrig, skal bygge på en egentlig frivillighed, så man siger: jeg går i behandling for at komme ud af mit mis-